

บันทึกหลักการและเหตุผล
ประกอบเทศบัญญัติเทศบาลตำบลปากน้ำหลังสวน
เรื่อง การควบคุมการเลี้ยงหรือปล่อยสัตว์ พ.ศ. ๒๕๖๕

.....

หลักการ

ให้มีเทศบัญญัติเทศบาลตำบลปากน้ำหลังสวน ว่าด้วยการควบคุมการเลี้ยงหรือปล่อยสัตว์

เหตุผล

การควบคุมการเลี้ยงหรือปล่อยสัตว์บางชนิดหรือบางประเภทให้เหมาะสมกับสภาพการใช้ประโยชน์ของพื้นที่ชุมชนเป็นการป้องกันไม่ให้เกิดปัญหาเหตุเดือดร้อนรำคาญจากสัตว์ เพื่อประโยชน์ในการรักษาภาวะความเป็นอยู่ที่เหมาะสมต่อการดำรงชีพของประชาชน และสามารถป้องกันอันตรายจากเชื้อโรคที่เกิดจากสัตว์ในเขตเทศบาลตำบลปากน้ำหลังสวน ตามพระราชบัญญัติการสาธารณสุข พ.ศ. ๒๕๓๕ และที่แก้ไขเพิ่มเติม รวมทั้งการควบคุมการเลี้ยงหรือปล่อยสัตว์ให้เป็นไปตามพระราชบัญญัติรักษาความสะอาดและความเป็นระเบียบเรียบร้อยของบ้านเมือง พ.ศ. ๒๕๓๕ และที่แก้ไขเพิ่มเติม จึงตราเทศบัญญัตินี้

(ร่าง)

เทศบัญญัติเทศบาลตำบลปากน้ำหลังสวน

เรื่อง การควบคุมการเลี้ยงหรือปล่อยสัตว์ พ.ศ. ๒๕๖๕

.....

โดยที่เป็นการสมควรให้มีเทศบัญญัติว่าด้วยการควบคุมการเลี้ยงหรือปล่อยสัตว์

อาศัยอำนาจตามความในมาตรา ๕๓ (๑) มาตรา ๖๐ และมาตรา ๖๓ แห่งพระราชบัญญัติเทศบาล พ.ศ. ๒๔๙๖ แก้ไขเพิ่มเติมถึง (ฉบับที่ ๑๔) พ.ศ. ๒๕๖๒ ประกอบกับ มาตรา ๒๙ แห่งพระราชบัญญัติการสาธารณสุข พ.ศ. ๒๕๓๕ แก้ไขเพิ่มเติมถึง (ฉบับที่ ๓) พ.ศ. ๒๕๖๐ และมาตรา ๑๔ แห่งพระราชบัญญัติรักษาความสะอาดและความเป็นระเบียบเรียบร้อยของบ้านเมือง พ.ศ. ๒๕๓๕ แก้ไขเพิ่มเติมถึง (ฉบับที่ ๒) พ.ศ. ๒๕๖๐ เทศบาลตำบลปากน้ำหลังสวน โดยความเห็นชอบของสภาเทศบาลตำบลปากน้ำหลังสวนและผู้ว่าราชการจังหวัดชุมพร จึงตราเทศบัญญัติไว้ดังต่อไปนี้

ข้อ ๑ เทศบัญญัตินี้เรียกว่า “เทศบัญญัติเทศบาลตำบลปากน้ำหลังสวน เรื่อง การควบคุมการเลี้ยงหรือปล่อยสัตว์ พ.ศ. ๒๕๖๕”

ข้อ ๒ เทศบัญญัตินี้ ให้ใช้บังคับในเขตเทศบาลตำบลปากน้ำหลังสวน เมื่อได้ประกาศไว้โดยเปิดเผย ณ สำนักงานเทศบาลตำบลปากน้ำหลังสวนแล้ว ๗ วัน

ข้อ ๓ บรรดาเทศบัญญัติ กฎ ระเบียบ หรือคำสั่งอื่นใดของเทศบาลตำบลปากน้ำหลังสวน ในส่วนที่ได้ตราไว้แล้วในเทศบัญญัตินี้หรือซึ่งขัดหรือแย้งกับเทศบัญญัตินี้ ให้ใช้เทศบัญญัตินี้แทน

ข้อ ๔ ในเทศบัญญัตินี้

“สัตว์” หมายความว่า สัตว์ทุกชนิดไม่ว่าจะเป็นสัตว์เลี้ยง สัตว์ป่า หรือสัตว์ชนิดอื่น ๆ

“การเลี้ยงสัตว์” หมายความว่า การมีสัตว์ไว้ในครอบครองและดูแลเอาใจใส่บำรุงรักษาตลอดจนให้อาหารเป็นอาจิณ

“การปล่อยสัตว์” หมายความว่า การสละการครอบครองสัตว์ หรือการปล่อยสัตว์ให้อยู่นอกสถานที่เลี้ยง โดยปราศจากการควบคุม

“สถานที่เลี้ยงสัตว์” หมายความว่า คอกสัตว์ กรงสัตว์ ที่ขังสัตว์ หรือสถานที่ในลักษณะอื่นที่ใช้ในการควบคุมสัตว์เลี้ยง

“เจ้าของสัตว์” หมายความว่า ผู้มีสิทธิเป็นเจ้าของสัตว์นั้น รวมถึงผู้ครอบครองสัตว์นั้นด้วย

“ที่หรือทางสาธารณะ” หมายความว่า สถานที่หรือทางซึ่งมิใช่เป็นของเอกชนและประชาชนสามารถใช้ประโยชน์หรือใช้สัญจรได้

“สิ่งปฏิกูล” หมายความว่า อุจจาระ หรือปัสสาวะและหมายความรวมถึงสิ่งอื่นใดซึ่งเป็นสิ่งโสโครกหรือมีกลิ่นเหม็น

“เจ้าพนักงานท้องถิ่น” หมายความว่า นายกเทศมนตรีตำบลปากน้ำหลังสวน

“เจ้าพนักงานสาธารณสุข” หมายความว่า เจ้าพนักงานซึ่งได้รับแต่งตั้งจากรัฐมนตรีว่าการกระทรวงสาธารณสุขให้ปฏิบัติการตามพระราชบัญญัติการสาธารณสุข พ.ศ. ๒๕๓๕

“ผู้ได้รับแต่งตั้งจากเจ้าพนักงานท้องถิ่น” หมายความว่า ข้าราชการหรือพนักงานส่วนท้องถิ่น ซึ่งได้รับแต่งตั้งจากเจ้าพนักงานท้องถิ่นให้ปฏิบัติการตามพระราชบัญญัติการสาธารณสุข พ.ศ. ๒๕๓๕ ในเขตอำนาจของเทศบาลตำบลปากน้ำหลังสวน

ข้อ ๕ เทศบัญญัตินี้มีให้ใช้บังคับแก่

(๑) การเลี้ยงหรือปล่อยสัตว์เพื่อการกุศลหรือจารีตประเพณี การขยายพันธุ์ โดยได้รับอนุญาตจากเจ้าพนักงานท้องถิ่น

(๒) การเลี้ยงหรือปล่อยสัตว์เพื่อการรักษาโรคเจ็บป่วยหรือสร้างเสริมภูมิคุ้มกันโรคของสัตว์ของทางราชการ

(๓) กิจกรรมใด ๆ ที่เทศบาลตำบลปากน้ำหลังสวนประกาศกำหนดพื้นที่ส่วนหนึ่งส่วนใดให้เลี้ยงหรือปล่อยสัตว์ โดยมีกำหนดระยะเวลาที่แน่นอนเป็นการเฉพาะ

ข้อ ๖ ในเขตเทศบาลตำบลปากน้ำหลังสวน เป็นเขตควบคุมการเลี้ยงหรือปล่อยสัตว์ ดังต่อไปนี้

- (๑) ช้าง
- (๒) ม้า
- (๓) ลา
- (๔) ล่อ
- (๕) โค
- (๖) กระบือ
- (๗) สุกร
- (๘) แกะ
- (๙) แพะ
- (๑๐) กวาง
- (๑๑) งู
- (๑๒) จระเข้
- (๑๓) ไก่
- (๑๔) เป็ด
- (๑๕) ห่าน
- (๑๖) นก

ข้อ ๗ เพื่อประโยชน์ในการรักษาภาวะความเป็นอยู่ที่เหมาะสมกับการดำรงชีพของประชาชนในท้องถิ่นหรือเพื่อป้องกันอันตรายจากเชื้อโรคที่เกิดจากสัตว์ ให้พื้นที่ในเขตอำนาจของเทศบาลตำบลปากน้ำหลังสวนเป็นเขตควบคุมการเลี้ยงหรือปล่อยสัตว์ ดังนี้

(๑) ให้พื้นที่ต่อไปนี้เป็นเขตห้ามเลี้ยงสัตว์หรือปล่อยสัตว์ทุกประเภท

(๑.๑) พื้นที่ผังเมืองประกาศเป็นเขตพานิชยกรรม

(๑.๒) พื้นที่ผังเมืองประกาศเป็นประเภทอนุรักษ์เพื่อส่งเสริมเอกลักษณ์

ศิลปวัฒนธรรมไทย

(๑.๓) สถานที่ราชการ

(๒) ให้พื้นที่เขตเทศบาลตำบลปากน้ำหลังสวน ห้ามเลี้ยงสัตว์เหล่านี้โดยเด็ดขาด ได้แก่

(๒.๑) งูพิษ และงูที่อาจก่อให้เกิดอันตรายแก่คนและสัตว์เลี้ยง

(๒.๒) สัตว์มีพิษและสัตว์ดุร้ายต่าง ๆ

(๒.๓) สัตว์ป่าตามกฎหมายว่าด้วยการสงวนและคุ้มครองสัตว์ป่าหรือสัตว์ที่ได้รับการคุ้มครองหรือควบคุมตามกฎหมายว่าด้วยการนั้น

(๒.๔) สัตว์ต้องห้ามตามกฎหมายอื่น ๆ

(๓) ให้พื้นที่ต่อไปนี้ เป็นเขตที่การเลี้ยงหรือปล่อยสัตว์ต้องอยู่ภายใต้มาตรการ ดังนี้

(๓.๑) พื้นที่ที่อยู่นอกตาม (๑) เป็นเขตที่การเลี้ยงหรือปล่อยสัตว์ประเภทตามข้อ ๖ จะต้องอยู่ภายใต้มาตรการ ดังต่อไปนี้

(ก) จัดให้มีสถานที่เลี้ยงสัตว์ที่มั่นคงแข็งแรงตามความเหมาะสมกับประเภทและชนิดของสัตว์และให้มีขนาดเพียงพอต่อการดำรงชีวิตของสัตว์

(ข) จัดให้มีแสงสว่างและการระบายอากาศอย่างเพียงพอ

(ค) จัดให้มีระบบการระบายน้ำทิ้งและระบบการบำบัดน้ำเสียที่

ถูกสุขลักษณะ

(ง) รักษาสถานที่เลี้ยงสัตว์ให้สะอาดอยู่เสมอ

(จ) กำจัดซากสัตว์ มูลสัตว์ ให้ถูกสุขลักษณะ

(ฉ) จัดให้มีการสร้างเสริมภูมิคุ้มกันโรคในสัตว์เพื่อป้องกัน

โรคติดต่อจากสัตว์มาสู่คนโดยสัตวแพทย์หรือโดยการควบคุมของสัตวแพทย์

(ช) ให้เลี้ยงสัตว์ภายในสถานที่ของตน

(ซ) ต้องควบคุมสัตว์ของตนมิให้ก่ออันตรายหรือเหตุเดือดร้อน

รำคาญแก่ผู้อื่น

(ณ) สัตว์ที่ถูกกำหนดให้ต้องขึ้นทะเบียนหรือมีกฎหมายอื่นใดกำหนดให้ต้องดำเนินการเพื่อควบคุมสัตว์ดังกล่าว เจ้าของสัตว์นั้น ๆ จะต้องดำเนินการขึ้นทะเบียนหรือต้องดำเนินการตามกฎหมายที่กำหนดให้ถูกต้อง ในกรณีที่ต้องมีเครื่องหมายสัญลักษณ์ติดที่สัตว์นั้น เจ้าของสัตว์นั้น ๆ จะต้องจัดหาและจัดให้มีเครื่องหมายสัญลักษณ์ติดที่สัตว์นั้นตลอดเวลาด้วย

(๓.๒) พื้นที่ที่อยู่นอกเขตตาม (๑) เป็นเขตที่การเลี้ยงหรือปล่อยสัตว์ประเภทสุนัขและแมว ต้องอยู่ภายใต้เทศบัญญัติเทศบาลตำบลปากน้ำหลังสวนว่าด้วยการควบคุมการเลี้ยงหรือปล่อยสุนัขและแมว

ข้อ ๘ เพื่อประโยชน์ในการควบคุมการเลี้ยงหรือปล่อยสัตว์ในเขตเทศบาลตำบลปากน้ำหลังสวน ให้เจ้าพนักงานท้องถิ่นมีอำนาจออกระเบียบหรือประกาศกำหนดเขตพื้นที่เลี้ยงสัตว์หรือปล่อยสัตว์ที่ต้องควบคุมตามข้อ ๖ โดยมีมาตรการอย่างใดอย่างหนึ่ง ดังต่อไปนี้

(๑) กำหนดสถานที่ จำนวน ประเภทและชนิดของสัตว์ที่เลี้ยง

(๒) กำหนดหลักเกณฑ์ วิธีการและเงื่อนไขการทำทะเบียนตามประเภทและชนิดของสัตว์

(๓) กำหนดหลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไขการปล่อยสัตว์ตามข้อ ๗

ข้อ ๙ กรณีการเลี้ยงสัตว์ ซึ่งดำเนินการในลักษณะของฟาร์มเลี้ยงสัตว์ หรือเลี้ยงสัตว์เป็นจำนวนมากต้องปฏิบัติตามมาตรการเพื่อป้องกันอันตรายจากเชื้อโรคหรือเหตุรำคาญอันเกิดจากการเลี้ยงสัตว์ ดังนี้

(๑) สถานที่ตั้ง

(๑.๑) ต้องตั้งอยู่ในสถานที่ที่ไม่ก่อเหตุรำคาญให้กับผู้อาศัยอยู่ใกล้เคียง

(๑.๒) ต้องมีบริเวณเลี้ยงสัตว์ซึ่งกันเป็นสัดส่วนและให้อยู่ห่างเขตที่ดินสาธารณะ ทางน้ำสาธารณะ หรือที่ดินต่างเจ้าของและมีที่ว่างอันปราศจากหลังคาหรือสิ่งใดปกคลุมโดยรอบบริเวณเลี้ยงสัตว์นั้น ไม่น้อยกว่า ๒๐ เมตรทุกด้าน เว้นแต่ด้านที่มีแนวเขตที่ดินติดต่อกับที่ดินของผู้เลี้ยงสัตว์ประเภทเดียวกัน

(๒) อาคารและส่วนประกอบ

(๒.๑) อาคารต้องเป็นอาคารเอกเทศและมั่นคงแข็งแรงมีลักษณะเหมาะสมแก่การเลี้ยงสัตว์ประเภทนั้น ๆ ไม่มีการพักอาศัยหรือประกอบกิจการอื่นใด

(๒.๒) พื้นต้องเป็นพื้นแน่นทำความสะอาดง่ายไม่เฉอะแฉะเว้นแต่การเลี้ยงสุกร พื้นจะต้องเป็นคอนกรีตและมีความลาดเอียงเพื่อให้น้ำและสิ่งปฏิกูลไหลลงทางระบายน้ำได้โดยสะดวก

(๒.๓) หลังคาต้องมีความสูงจากพื้นมากพอสมควรและมีช่องทางให้แสงสว่างหรือแสงแดดส่องภายในอาคารอย่างทั่วถึง

(๒.๔) ต้องมีการกั้นคอกเป็นสัดส่วนเหมาะสมกับจำนวนสัตว์ไม่ให้สัตว์อยู่กันอย่างแออัด

(๒.๕) การระบายอากาศต้องจัดให้มีการระบายอากาศถ่ายเทให้เพียงพอ

(๓) การสุขาภิบาลทั่วไป

(๓.๑) การระบายน้ำ

(ก) รางระบายน้ำ ต้องจัดให้มีรางระบายน้ำโดยรอบตัวอาคาร ให้มีความลาดเอียงเพียงพอ ให้น้ำไหลได้สะดวก

(ข) น้ำทิ้งต้องมีการบำบัดก่อนระบายลงสู่ทางระบายน้ำ แหล่งน้ำสาธารณะ หรือในที่เอกชน

(๓.๒) การกำจัดมูลสัตว์ ต้องเก็บกวาดมูลสัตว์เป็นประจำทุกวัน ต้องจัดให้มีที่กักเก็บมูลสัตว์โดยเฉพาะ ไม่ให้ส่งกลิ่นเหม็นอันเป็นเหตุรำคาญ และต้องไม่เป็นแหล่งเพาะพันธุ์แมลงหรือสัตว์นำโรค

(๓.๓) ถ้ามีการสูบน้ำไล่แมลงให้สัตว์ต้องไม่ให้เกิดเหตุเดือดร้อนรำคาญแก่ผู้อาศัยใกล้เคียง

(๓.๔) ต้องป้องกันเสียงรบกวนของสัตว์ไม่ให้เป็นเหตุรำคาญแก่ผู้อาศัยใกล้เคียง

(๓.๕) การเลี้ยงสัตว์ที่มีขน ตัวอาคารต้องสามารถป้องกันขนไม่ให้ปลิวฟุ้งกระจายออกไปนอกสถานที่

(๓.๖) ต้องควบคุมดูแลไม่ให้สัตว์ออกไปทำความเสียหายแก่ทรัพย์สินหรือทำความเดือดร้อนรำคาญแก่ผู้อยู่ใกล้เคียง

(๓.๗) ต้องรักษาความสะอาดที่เลี้ยงสัตว์ให้สะอาดเสมอ

(๓.๘) การกำจัดซากสัตว์ให้ใช้วิธีการเผาหรือฝังเพื่อป้องกันการเป็นแหล่งเพาะพันธุ์ของแมลงและสัตว์นำโรคและการก่อเหตุรำคาญจากกลิ่นเหม็น

ข้อ ๑๐ หลังจากที่ได้เทศบัญญัตินี้มีผลบังคับใช้ ผู้ใดประสงค์จะเลี้ยงสัตว์ตามข้อ ๗ ต้องได้รับอนุญาตจากเจ้าพนักงานท้องถิ่น

การอนุญาตตามวรรคหนึ่งนั้น ต้องปรากฏข้อเท็จจริงว่า สถานที่เลี้ยงสัตว์นั้นเป็นบริเวณที่โปร่ง อากาศถ่ายเทสะดวก ตั้งอยู่ห่างจากศาสนสถาน โบราณสถาน หรือสถานที่ของราชการอื่น ๆ ในระยะที่ไม่ส่งผลกระทบต่อสุขภาพและไม่ก่อเหตุรำคาญต่อชุมชน โดยห้ามเลี้ยงหรือปล่อยสัตว์ประเภทดังต่อไปนี้เกินจำนวนดังนี้

- (๑) ช้าง ม้า ลา ล่อ ประเภทละ ไม่เกิน ๕ ตัว
- (๒) ฐู จระเข้ ประเภทละ ไม่เกิน ๑๐ ตัว
- (๓) โค กระบือ สุกร แกะ แพะ กวาง ประเภทละ ไม่เกิน ๒๐ ตัว
- (๔) ไก่ เป็ด ห่าน นก ประเภทละ ไม่เกิน ๑๐๐ ตัว
- (๕) จำนวนสัตว์อื่นนอกจาก (๑) - (๔) แต่ละประเภทต้องไม่เกิน ๑,๐๐๐ ตัว

ผู้ขออนุญาตดังกล่าวให้ยื่นคำร้องต่อเจ้าพนักงานท้องถิ่นตามแบบและเงื่อนไขที่กำหนด พร้อมด้วยหลักฐานดังต่อไปนี้ อย่างละ ๑ ชุด

- (๑) บัตรประจำตัวประชาชนและสำเนาทะเบียนบ้าน
- (๒) หนังสือแสดงความเป็นเจ้าของที่ดิน
- (๓) หลักฐานอื่นที่เจ้าพนักงานท้องถิ่นเห็นสมควรเรียกเพิ่มเติมเพื่อประกอบการพิจารณา

ข้อ ๑๑ ในกรณีที่มีเหตุควรสงสัยว่าสัตว์ที่เลี้ยงนั้นเป็นโรคอันอาจเป็นอันตรายแก่สุขภาพของบุคคลทั่วไป ให้เจ้าของสัตว์ แยก กักสัตว์นั้นไว้ต่างหาก และแจ้งให้เจ้าพนักงานท้องถิ่นหรือเจ้าพนักงานสาธารณสุขทราบ รวมถึงต้องแจ้งให้สัตวแพทย์ของหน่วยงานราชการทราบ และต้องปฏิบัติตามคำแนะนำโดยเคร่งครัด

ข้อ ๑๒ ในกรณีที่เจ้าพนักงานท้องถิ่นพบสัตว์ในที่หรือทางสาธารณะอันเป็นการฝ่าฝืนเทศบัญญัตินี้โดยไม่ปรากฏเจ้าของ ให้เจ้าพนักงานท้องถิ่นมีอำนาจกักสัตว์ดังกล่าวไว้เป็นเวลาอย่างน้อย ๓๐ วัน เมื่อพ้นกำหนดแล้ว ยังไม่มีผู้ใดมาแสดงหลักฐานการเป็นเจ้าของเพื่อรับสัตว์คืน ให้สัตว์นั้นตกเป็นของเทศบาลตำบลปากน้ำหลังสวน แต่ถ้าการกักสัตว์ไว้อาจก่อให้เกิดอันตรายแก่สัตว์นั้นหรือสัตว์อื่น หรือต้องเสียค่าใช้จ่ายเกินสมควร เจ้าพนักงานท้องถิ่นอาจจัดการขายหรือขายทอดตลาดสัตว์นั้นตามสมควรแก่กรณี ก่อนถึงกำหนดเวลาดังกล่าวก็ได้ เงินที่ได้จากการขายหรือขายทอดตลาดเมื่อหักค่าใช้จ่ายในการขายทอดตลาดและค่าเลี้ยงดูสัตว์แล้วให้เก็บรักษาไว้แทนสัตว์

ในกรณีที่ได้มีการขายหรือขายทอดตลาดตามวรรคหนึ่งและเจ้าของสัตว์มาขอรับสัตว์คืนภายในกำหนดเวลาตามวรรคหนึ่ง เจ้าของสัตว์ต้องเป็นผู้เสียค่าใช้จ่ายสำหรับการเลี้ยงดูให้แก่เทศบาลตำบลปากน้ำหลังสวนตามจำนวนที่ได้จ่ายจริงด้วย

ในกรณีสัตว์นั้นตาย หรือเจ็บป่วย หรือไม่สมควรจำหน่ายต่อไป หรือเป็นโรคติดต่อที่อาจเป็นอันตรายแก่สัตว์อื่น ๆ หรือเมื่อสัตว์แพทย์ได้ตรวจสอบและให้ความเห็นเป็นลายลักษณ์อักษรแล้ว เจ้าพนักงานท้องถิ่นมีอำนาจทำลายหรือจัดการตามที่เห็นสมควร

ข้อ ๑๓ หากเจ้าของสัตว์ปฏิบัติไม่ถูกต้องตามพระราชบัญญัติการสาธารณสุข พ.ศ. ๒๕๓๕ กฎกระทรวงหรือประกาศที่ออกตามพระราชบัญญัติการสาธารณสุข พ.ศ. ๒๕๓๕ หรือเทศบัญญัตินี้หรือคำสั่งของเจ้าพนักงานท้องถิ่นที่กำหนดไว้เกี่ยวกับการเลี้ยงสัตว์หรือปล่อยสัตว์ ให้เจ้าพนักงานท้องถิ่นมีอำนาจสั่งให้เจ้าของสัตว์แก้ไขหรือปรับปรุงให้ถูกต้องได้ และถ้าเจ้าของสัตว์ไม่แก้ไขหรือถ้าการเลี้ยงสัตว์ หรือปล่อยสัตว์นั้นจะก่อให้เกิดหรือมีเหตุอันควรสงสัยว่าจะเกิดอันตรายอย่างร้ายแรงต่อสุขภาพของประชาชน เจ้าพนักงานท้องถิ่นจะสั่งให้ผู้นั้นหยุดเลี้ยงสัตว์ทันทีเป็นการชั่วคราว จนกว่าจะเป็นที่พอใจแก่เจ้าพนักงานท้องถิ่นว่าปราศจากอันตรายแล้วก็ได้

คำสั่งของเจ้าพนักงานท้องถิ่นตามวรรคหนึ่ง ให้กำหนดระยะเวลาที่จะต้องปฏิบัติตามคำสั่งไว้ตามสมควร แต่ต้องไม่น้อยกว่า ๗ วัน เว้นแต่เป็นกรณีมีคำสั่งให้หยุดดำเนินการทันที

ข้อ ๑๔ สัตว์ใดที่เจ้าพนักงานท้องถิ่นกักไว้ตามความในข้อ ๑๒ และมีเจ้าของมารับคืน ให้เจ้าของสัตว์เสียค่าเลี้ยงดูสัตว์และหรือค่ารักษาสัตว์ ด้วยประการใด ๆ เป็นรายตัวในอัตราดังต่อไปนี้

- (๑) ข้างเขือกหนึ่งวันละ ๒,๐๐๐ บาท
- (๒) ม้า ลา ล่อ โค กระบือ สุกร แกะ แพะ กวาง จระเข้ ตัวหนึ่งวันละ ๔๐๐ บาท
- (๓) สุนัข แมวหรือสัตว์บกสี่เท้าประเภทอื่น ตัวหนึ่งวันละ ๒๐๐ บาท
- (๔) สัตว์ปีก ตัวหนึ่งวันละ ๑๐๐ บาท
- (๕) สัตว์จำพวกงู หรือสัตว์เลื้อยคลานอื่น ตัวหนึ่งวันละ ๑๐๐ บาท

ข้อ ๑๕ กรณีการเลี้ยงสัตว์ในสถานที่ของเอกชนหรือทางสาธารณะก่อให้เกิดเหตุเดือดร้อนรำคาญต่อผู้อื่น ให้เจ้าพนักงานท้องถิ่นมีอำนาจออกคำสั่งเป็นหนังสือ ให้เจ้าของสัตว์หรือผู้ครอบครองสถานที่เลี้ยงสัตว์ระงับเหตุรำคาญภายในเวลาอันควร และถ้าเห็นสมควรจะให้กระทำโดยวิธีใดเพื่อระงับเหตุรำคาญนั้นหรือสมควรกำหนดวิธีการเพื่อป้องกันมิให้มีเหตุรำคาญเกิดขึ้นอีกในอนาคตให้ระบุไว้ในคำสั่งนั้น

ข้อ ๑๖ เพื่อปฏิบัติการให้เป็นไปตามเทศบัญญัตินี้ ให้เจ้าพนักงานท้องถิ่นและเจ้าพนักงานสาธารณสุข มีอำนาจดังต่อไปนี้

- (๑) มีหนังสือเรียกบุคคลใด ๆ มาให้ถ้อยคำหรือแจ้งข้อเท็จจริง หรือทำคำชี้แจงเป็นหนังสือ หรือให้ส่งเอกสารหลักฐานใดเพื่อตรวจสอบ หรือเพื่อประกอบการพิจารณา
- (๒) เข้าไปในสถานที่ใด ๆ ในระหว่างพระอาทิตย์ขึ้นและพระอาทิตย์ตก หรือในเวลาทำการ เพื่อตรวจสอบ หรือควบคุมเพื่อให้เป็นไปตามเทศบัญญัตินี้ ให้มีอำนาจสอบถามข้อเท็จจริงหรือเรียกหนังสือหรือหลักฐานที่เกี่ยวข้องจากเจ้าของหรือผู้ครอบครองสถานที่นั้น
- (๓) ยึดหรืออายัดสิ่งของใด ๆ ที่อาจก่อให้เกิดอันตรายต่อสุขภาพของประชาชนเพื่อประโยชน์ในการดำเนินคดีหรือเพื่อนำไปทำลายในกรณีจำเป็น
- (๔) เก็บหรือนำสินค้าหรือสิ่งใด ๆ ที่สงสัยว่าไม่ถูกสุขลักษณะ หรืออาจก่อให้เกิดเหตุรำคาญจากอาคารหรือสถานที่ใด ๆ เป็นปริมาณพอสมควร เพื่อเป็นตัวอย่างในการตรวจสอบความจำเป็นได้โดยไม่ต้องใช้ราคา

ข้อ ๑๗ ผู้ใดฝ่าฝืนหรือไม่ปฏิบัติตามเทศบัญญัตินี้ต้องระวางโทษตามที่กำหนดไว้ในบทกำหนดโทษแห่งพระราชบัญญัติการสาธารณสุข พ.ศ. ๒๕๓๕

ข้อ ๑๘ ให้นายกเทศมนตรีตำบลปากน้ำหลังสวนรักษาการให้เป็นไปตามเทศบัญญัตินี้และ
ให้มีอำนาจออกข้อบังคับ ระเบียบ ประกาศหรือคำสั่งเพื่อปฏิบัติการให้เป็นไปตามเทศบัญญัตินี้

ประกาศ ณ วันที่

เดือน

พ.ศ.

(นายวิชัย อนันตเมฆ)

นายกเทศมนตรีตำบลปากน้ำหลังสวน

เห็นชอบ